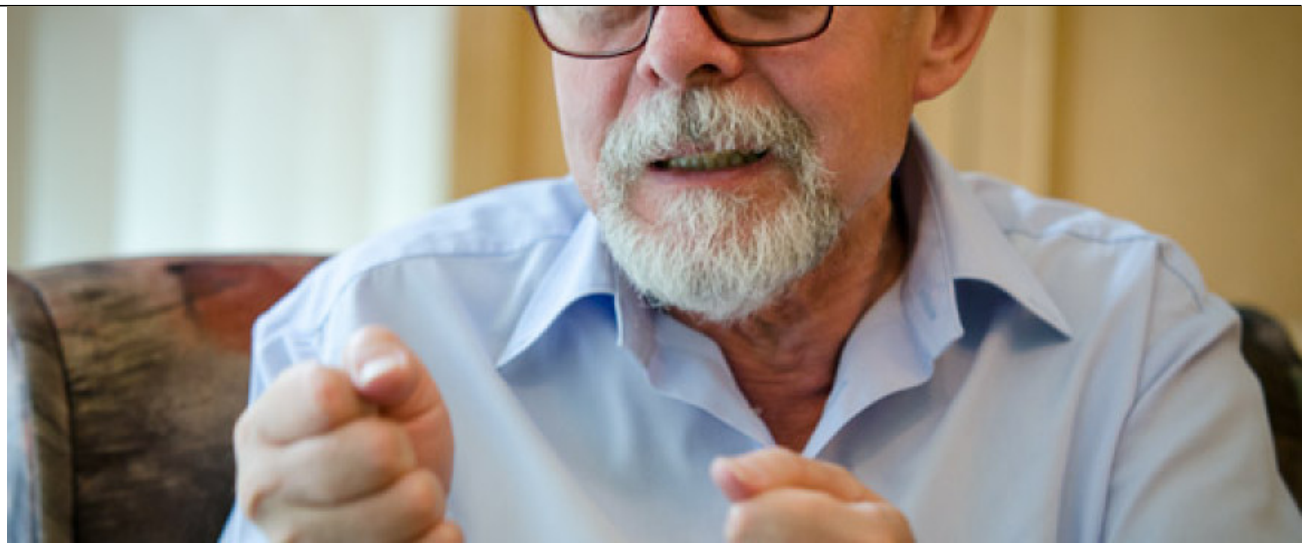

Bogár László: Koppenhága kalmárjai

2025 október 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Azt kell feltételeznünk, hogy Európa csak egy „utcai árus”, és a „termék” gyártóját mélyebb szinteken kell keresnünk.

A dán f?város nevének eredeti jelentése (Kobenhavn): „keresked?k kiköt?je”. A legutóbbi EU-csúcs során a

globális hatalmi alku „kalmárjai” próbálkoztak Európa „eladásával”, vagy ha már úgyis „áru” lett kontinensünk, Európa „elárulásával”. Érdemes tehát eltöprengeni azon, hogy mi is ennek az „árulásnak” a legmélyebb rétege, hogy kik, miért és hogyan árulják jobb sorsra érdemes földrészünket, veszélyeztetve ezzel egyúttal valójában az egész világot.

Nulladik szinten el?ször is azt kell rögzíteni, hogy ez az árulás csak azért lehetséges, mert Európa népességének nagy részét egy hamis elbeszélési mód ketrecében tartja a „valóságipari m?vekként” üzemeltetett globális média. E hamis narratívának a lényege, hogy Ukrajna egy békés, demokratikus, szabadságszeret? ország, amely egy minden alapot nélkülöz? agresszió ártatlan áldozata, ezért egész Európa, s?t az egész világ erkölcsi kötelessége mindent megtenni azért, hogy teljes gy?zelmet arasson Oroszország felett. Ami egyúttal a történelmi igazság gy?zelme is volna. És ez azért szolgálja egész Európát, mert ha Ukrajna veszít, akkor az oroszok meg sem állnak az Atlanti-óceánig, és egész Európa orosz gyarmattá válik.

Még miel?tt belefognánk annak az indoklásába, hogy miért hibás, mi több, hazug ez az elbeszélési mód, érdemes lenne azt a kérdést is feltenni (és persze mindjárt meg is válaszolni), hogy mit is jelentene Oroszország teljes legy?zése. Végül is a világ legnagyobb két atomhatalmának egyike, így a felette aratott teljes gy?zelem el?tt minden valószín?ség szerint úgy vélné, hogy még miel?tt ez megtörténne, ? maga semmisíti meg Ukrajnát vagy akár egész Európát. Másrészt pedig az sem teljesen világos ebben a logikában, hogy ha ez így van, akkor a német egyesítést és az új Oroszország létrejöttét követ? negyedszázad során miért volt kölcsönös el?nyökön nyugvó együttm?ködés Európa és Oroszország között, ami fokozatosan, Kínával is kiegészülve vált egy eurázsiai együttm?ködési rendszerré.

Ám e két kérdésnek már a felemlítése is szigorúan tilos, és orosz ügynöknek számít mindenki, aki fel meri tenni. Pedig ha minden bátorságunkat összeszedve feltennénk ezt a kérdést, érdekes következtetésre juthatnánk. Például kiderülhetne (és nyilván ezért tilos feltenni), hogy ez a háború csak a lejátszástechnikai felszínen ukrán–orosz háború. Ez az amerikai világbirodalom proxyháborúja Oroszország ellen, az orosz rezsim megdöntése és ennek nyomán Oroszország zavartalan kifoszthatósága érdekében. Amely háborút egyébként az amerikai világbirodalom elvesztette, és a birodalom nevében Donald Trump ezt a tényt, illetve azt a javaslatot, hogy háborúzás helyett inkább közösen osszák befolyási övezetekre és aknázzák ki Európát, közölte is az orosz elnökkel annak alaszkai látogatása során. Hozzátéve, hogy egyezségüket stabilabbá tenné, ha ebben a globális ügyletben Kína lehetne a harmadik fél, vagyis a világ és Európa számára ez a „háromtest-birodalom” jelentene biztosítékot egy mindent elpusztító termonukleáris világháborúval szemben. Ám ha ez az egyezség, bár nehezen és zavarosan ugyan, de kialakulóban van, akkor a koppenhágai „keresked?k” – vagyis Magyarországot és Szlovákiát kivéve az összes uniós tagország és f?ként az európai integrációt intézményesen irányító uralmi struktúrák – most miért vélik kivihet?nek, mi több, jó ötletnek Oroszország el?bb egy „anyagháborúban” történ? kifárasztását, majd legy?zését?

A válasz megadása nem egyszer? feladat, mert Európa és benne f?ként Németország számára éppen az látszik kiderülni, hogy az Oroszországtól való totális elszakadás Európának nagyobb károkat okoz, mint az ezzel büntetni szándékozott Oroszországnak, vagyis egy ilyen „kifárasztós” hadm?velet eredményeként Európa hamarabb omlana össze, mint Oroszország. Mivel ez Európa önfelszámolását jelentené, így azt kell feltételeznünk, hogy ebben a történetben Európa csak egy „utcai árus”, és a „termék” gyártóját mélyebb szinteken kell keresnünk.

E nehezen beazonosítható titokzatos szerepl?, nevezzük „megbízónak”, a jelek szerint összehasonlíthatatlanul t?keer?sebb, mint Európa, hisz korlátlanul biztosítana – persze hitelben – pénzt Európa számára ahhoz, hogy végtelen mennyiség? fegyver és a globális térben korlátlanul rendelkezésre álló zsoldosanyaggal korlátlan ideig folytathassa ezt az önfelszámoló háborút. Az is felsejlik, hogy ez az „er?” az Amerika, Kína, Oroszország „háromtest-birodalommal” szemben egy alternatív háromtestben gondolkodik, következtetésképpen nem „akárki”.

Ez valahogy úgy nézne ki, hogy lenne egy Atlanti-óceántól az Urálig tartó „Nagy Európa”, ami létszervez?dési elveiben éppen a De Gaulle által meghirdetett Európa ellentétét jelenítené meg. Volna természetesen az Amerikai Birodalom, és Kína „pacifikálása” érdekében egy Szibériával kiegészül?, a nagy falon túlterjeszked? „Nagy Kína”, mint az alternatív „háromtest-birodalom” harmadik teste.

Elméleti modellként persze nem zárható ki egy ilyen világhatalmi struktúra kialakulása sem, ám van néhány

gyakorlati probléma, így bármilyen dimenziójú hatalmi struktúrák akarják is ezt a globális berendezkedést, megvalósulni aligha fog. A legels? kérdés persze az, hogy az ilyen módon felszámolt Oroszország vajon miként lenne rávehet? arra, hogy e brutális feldarabolását és kifosztását ellenkezés nélkül elfogadja, a világot megsemmisíteni képes visszacsapás helyett. Nem kell tehát különösebben bizonygatni, hogy a jelenleg formálódó „háromtest” (Amerika, Kína, Orosz) három teste közül Oroszország számára ez értelmezhetetlen. És most egy minden eddiginél brutálisabb katonai akció sorozattal nyomatékot is ad. De az amerikai világbirodalom számára sem igazán elfogatható, mert a visszafizethetetlen szintre emelked? gigantikus adósságai (ezt éppen most demonstrálja a szövetségi állam finanszírozási rendszerének megbénulása) okán nem érdeke, hogy a Nagy Európa f?konstrukt?re (vagy inkább f?destrukt?re) ezzel a struktúrával még inkább kihasználja sebezhet?ségét, ilyen módon fölé helyezve egy újabb riválist. És végül Kína stratégiai érdekeit is sértené, mert ez a „Nagy Európa” számára is nyomasztó versenytárs volna.

Azt, hogy e két egymással verseng? „háromtest” világmodell közül melyik lesz a gy?ztes, nem tudhatjuk. Már csak azért sem, mert a világhatalom struktúradinamikájának harmadik szintje, „a birodalomkiválasztó f?hatalom” egyel?re „lebegteti” a kérdést. Egyvalami biztos: akik most Koppenhágában „elárulják” Európát, azok ennek az alternatív er?nek a megbízásából dolgoznak.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarnemzet.hu

Ajánló